

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit II. De tribus Classibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

ris l. 3. c. 56. sententiâ: *Eja Fratres, pergamus simul, IESUS erit nobiscum. Erit Adjutor noster, qui est Dux noster, & pdecessor. En Rex noster ingreditur ante nos, qui pugnat pro nobis. Sequamur civiliter, nemo metuat terrores, sed parati mori fortiter in bello, nec inferamus crimen nostrum, ut fugiamus à Cruce.* Colloquium ad Christum cecundo cum memorato Alceta: *Domine IESU, sicut dixisti, & promisisti, sic fiat, & mihi promereri contingat. Si me suscepi de manu tua Crucem velut vexillum, & Verbum velut gladium ancipitem ac sanctum, in quo deijciam omnes Adversarios meos: portabo, & portabo eam usque ad mortem.*

MEDITATIO II.

DE TRIBVS CLASSIBVS.

Etiâ hæc Meditatio per commodè subjungitur Meditationi de duobus vexillis; cùm enim Miles, postquam Hostium sui fraudes & Machinationes cognovit, & contra eorum fortiter pugnare decrevit, nihil magis necessarium sit, quam ut arma alacriter corripiat, & suum in ipsa acie Ordinem locum à Duce assignatum teneat, rectè S. Ignatius in hac Meditacione diversitatem eorum, qui Christum sequi volunt proponit, ut cognitâ priorum graduum insufficientia ad nem optatum obtinendum; ad tertium & perfectissimum gradum pervenire contendamus, sicque S. Pauli consiliis ad æmulanda charismata meliora adhortantis sequamur.

Textus S. Ignatij.

Preludium primum fiat, propositis historia tribus huiusmodi classibus distinctis, quarum unaquaq, decem milia militum catorum alio, quàm divini cultus & amoris studio servaverit, nunc autem placatum habere DEVM, & salutem exoptet, sublato utcunque noxio affectu rerum, utpote salutis impedimento.

Secundum est, imaginaria constructio loci cuiusvis, quo & ideam, meipsum coram DEO, Sanctisq, omnibus stantem atque perseverantem, cum desiderio intelligam quoniam pacto ipsi DEO placere queam potissimum.

Tertium est, optata rei petitio, nimirum gratia, per quam id eligam, quod & DEO acceptissimum, & mihi saluberrimum futurum sit.

Prima igitur Classis optat quidem acquisita rei acquirere affectum, ut conciliari DEO possit, sed media, debitaq; admicula toto & ita tempore non admoveat.

Secunda itidem affectum malè ordinatum auferre cupit, sed rem interim mordicus tenere, ac DEVM potius irahere ad votum proprium, quam relicto impedimento, per conducibiliorem Statum ad illam tendere.

Tertia postremo affectum insincerum solens abijcere, rem ipsam vel tollere, vel tenere aequè parata est, prout ad divinum cultum commodius fore, vel ex divino instinctu, vel ex rationis dictamine animadvertit, ac interim omnia relinquens integra, illud tantum versat, & inquirat, nec aliam admittit relinquenda aut retinenda rei acquisita causam, præter rationem ac desiderium divine gloriae, ut quam maxima sit.

Colloquia tria subsequenter, ut nuper facta sunt in Meditatione de duobus vexillis.

Hæc Meditatio, ut ex contextu apparet, eò potissimum collimât, ut cognoscat Exercitans, non posse se perfectam paupertatem spiritualem consequi, nisi etiam ad actualem sit dispositus, atque adeò paulatim ad Electionem Statûs faciliorem disponit. Quia tamen Sacerdos, qui hîc præcipuè indiget, Statum sacerdotalem jam elegisse supponitur, ideo ut debitum fructum ex hac Meditatione ipse quoque referat, poterit eandem in sequentem modum peragere.

Punctum I.

Considera I. primam Classem Sacerdotum in eo consistere, quòd Ordinem quidem Presbyteratus, curamque animarum susceperint, sed nulla ad geminum hunc finem obtinendum media adhibere volunt; hinc SS. Missæ Sacrificium, Officium divinum, & similia Exercitia spiritualia tepidè & sine fructu peragunt, Verbi divini prædicationem, & Sacramentorum administrationem obiter & sine legitimo Zelo obeunt, verbo, solo nomine Sacerdotis & Pastoris contenti sunt.

Con-

Confidera II. Quàm periculosum fit in hac Classe versari. Quis enim Dux toleraret Militem, nunquam ad vigilias, bellum, aliâque officia militaria prodire volentem, quis Dominus retineret Famulum, solo titulo Famuli contentum, nunquam autem ad debita servitia præstanda munum applicantem? quantò minùs ergo DEVS tolerabit Sacerdotem, si vitam & opera Vocationi suæ congrua non gerit? an non jure ad Sacerdotem ejusmodi illa Apocalypsis c. 3. verba repetet: *Scio opera tua, quia nomen habes, & vivas, & mortuus es. Esto sigilans, & confirma candelabrum, quæ moritura erant.* Et iterum c. 2. *Memor esto, unde cecideris, & age penitentiam, & prima opera fac; sine quo venio cito, & movebo candelabrum tuum de loco suo.*

Confidera III. An non & tu hac in Classe fueris; & si quidem in ea te fuisse deprehendas, emendationem serio propone, & sicut olim Alexander Militi nomen quidem Alexandri gerenti, sed nulla egregia facinora præstanti dixit: *nomen Alexandri depone, aut Alexandro digna gere: tu tu similibus verbis te adhortare: aut Sacerdotis nomen depone, aut Sacerdote digna age: nihil enim prodest, quod aliquis Sacerdos vocetur in nomine, si hoc non ostendit in opere, ut rectè olim in simili casu S. Augustinus Sen. 3. Sanctis pronuntiavit. Colloquium ad SS. Patronos.*

Punctum II.

Confidera I. Secundam Classem Sacerdotum in eo consistere, quòd media quidem ad suam, aliorumque salutem curandam adhibere velint, non autem ea, quæ DEVS imperiores, recta ratio præscribat, sed potiùs, quæ proprius amor & voluntas dicat. Hinc in functionibus suis consolationem & laudem ac formam propriam, quam solum solum quærunt.

Confidera II. Quàm parùm honorificum, imò necesse etiam sit, in hac quoque Classe consistere. Quis enim Militem retineret, suo magis, quàm Ducis arbitrio ac electione pugnare volentem? an non defectu directionis auxiliij à Duce offerendi infeliciter pugnabit? idem autem Sacerdos timere debet, si media à se potiùs excogitata à DEO & Superioribus præscripta adhibeat. Tunc enim

ritio de eo verificabitur, quod Christus Joan. 15. dixit: *Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palme, & ardet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet.*

Confidera III. An non & tu in hac classe adhuc hæreas, acque adeo meritò illa Apoc. 3. verba applicare queas: non interio opera tua plena coram DEO meo. *In mente ergo habe, qualiter acceperis (vocationem tuam) & audieris (media, quæ adhibere debeas) & serua, & penitentiam age.* Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera I. Tertiam Classem Sacerdotum in eo consistere, ut tam suam, quàm Proximi salutem non tam juxta suum, quàm DEI & Superiorum arbitrium procurare, omniàque ab ijs præscripta media sollicitè usurpare velint, illud Christi præceptum Joan. 15. semper ob oculos habentes: *Ego sum vitis, & vos palmites: sicut palme non potest ferre fructum à semetipso, sic nec vos, nisi in me manseritis.*

Confidera II. Quàm multa & efficacia motiva habeas, ut ad hanc Classem pervenire totis viribus contendas. Nam 1. Liberalitas DEI ad hunc Statum te vocantis id exigit, cui par est utique mutua liberalitate respondere. 2. Proprium tuum commodum id suadet; quò enim liberaliorem erga summam Majestatem te præstiteris, tantò eum in te liberaliorem etiam experieris, & in dies magis idoneus eris ad gratias & dona spiritualia uberiora percipienda, ut S. Ignatius suos p. 3. constit. c. 1. §. 22. hortatus est. 3. Ad salutem quoque Proximi promovendam mirè conducit hæc Classis, cum Christus aperte dixerit Joan. 15. *Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quis autem magis in eo manet, quàm qui ad exemplum illius non suam in omnibus suis actionibus, sed ejus qui misit illum, voluntatem ac gloriam querit.* 4. Exempla sæcularium quoque non modicè impellunt, quis enim non quotidie videt, quàm efficacia media ad finem sibi præfixum excogitent? quàm fortiter & constanter ea exequantur? potuerunt ergo illi & isti, & tu non poteris?

Confidera III. Quomodo hactenus conatus sis ad hanc classem pervenire, & conari deinceps velis, illam tibi S. Pauli ad
Instru. VIII. N li ad

li ad Eph. 4. sententiam ab Ecclesia dictam credens: *Obsecro vos, ut dignè ambuletis Vocatione, quâ Vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia & ceteris. Vocati estis in una spe Vocationis & cetera. Colloquimini ad Christum.*

Consideratio

De Cura Animarum.

Considera I. In quo consistat Cura Animarum, nimirum in hoc, ut veri Pastoris officium impleas, atque ad id tibi commissas *pascas* SS. Evcharistia, & Verbo divinitus tam in Concionibus & Catechesi, quàm in privata conversatione. 2. Ut eas Oves tuas pro viribus *custodias*, committendo eas frequenter protectioni divinæ, repellendo malignarum occasionum, easque à fraudibus Furis infernalibus seu Dæmonis defendendo, ut illicere aliquando possis cum Pastore Christi Joan 17. *Cum essem cum ois, ego servavi eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodivi, & nemo ex eis perijt.* 3. Ut ægrotas oves *sanet* per confessiones auditas, per opportunas correptiones, per salutaria media præscripta. Vide proin, quomodo hæc omnia habere observaveris, & observare deinceps velis.

Considera II. Quas ob causas hanc curam Pastoralē debenter suscipere, & sedulò administrare debeas, videlicet Quia DEVS easdem tibi commisit, severam olim rationem exacturus, & ut S. Joannes Apostolus olim Episcopo, cui adolescentem educandum commiserat, dixit, ad te dictum Redde depositum meum. 2. Quia tam caro sanguinis vitæ Christi pretio sunt redemptæ, unde merito S. Cyprianus Borromæus l. 3. c. 2. act. Mediol. f. 837. *Si, inquit, tam diligenter erga pecora diligentia impendunt Pastores illi (qui oves materiales custodiunt) quam, quæso, excusationem habebimus quibus rationales anima concedita sunt, quòd profundi hunc somnum dormimus?* 3. Quia amplissima mercedem promissa pro tali custodia; *scenim magna mercedis est, dicit Gregorius l. 19. mor. c. 16. à morte eripere carnem quamque morituram, quanti est meriti à morte animam liberare in caelesti Patria sine fine & cetera. Pondera proin ha-*

motiva, & per eadem Zelum tuum sub cinere amoris proprii spiritum exuscita.

Considera 3. Quibus medijs & industriis uti debeas ad curam hanc Pastoralem dignè & fructuosè gerendam, videlicet iisdem, quibus Pastores ovium materialium uti consueverunt. Et primò quidem Amorem specialem erga oves tuas concipiendo; si enim Dæmon olim, cùm à Christo in iudicio rogatus, cur dicere ausus sit, quòd majori impetu in perniciem animarum feratur, quàm torrens violentus per campos rapi consuevit, respondit: *quia tu illas tantopere amas*; quidni eundem amorem tu quoque considerans simili amore accendaris, atque adeò & simili impetu rapiaris ad eas diligentissimè custodièdas. Secundò Vigilantiam velut carnem secum semper habendo, sicque diligenter pericula, quæ ingruere possunt, sollicitè prævidendo, & fortiter removendo. Tertiò Baculum fortitudinis & invictæ constantiæ in manibus semper tenendo, illud Christi Matth. 10. semper ob oculos habendo: *Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere*, nisi per vestram timiditatem & locordiam eis aditus ad illam permittatur. Vide proin, quàm efficacia sint hæc media, & quomodo tu ea hactenus adhibueris, aut adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum.

MEDITATIO III.

DE VITA PUBLICA CHRISTI.

Per Vitam publicam Christi hoc loco nihil aliud intelligitur, quam tres anni ultimi Vitæ Christi, quos in salute Proximi per publicas actiones, puta conciones, sanationes, conversationes &c. procuranda consumpsit, unde Scopus hujus Meditationis erit addiscere, quomodo Christus cum hominibus egerit, & quibus industriis eorum salutem procuraverit.

Præ iudicium primum erit, Christum in tertis obambulantem, & prædicantem, aliâque beneficia tam corporalia, quàm spiritualia conferentem inveni.

Secundum erit, petere gratiam, ut hoc Exemplar bene aspicere, & quàm proximè imitari queam.